

Tjeneste eller inden for det private Erhvervs-
liv, som paagældende skønnes egnet til at
udfylde. Et saadant Arbejde maatte Nævnet
navnlig i Begyndelsen foretage i Samarbejde
med Invalidforsikringsretten og bygge paa
de af denne indhøstede Erfaringer. Og yder-
ligere kunde saadanne Bestræbelser støttes
af Ministeriet ved Henvendelse til Stats-
institutioner, Kommuner m. v. i Lighed
med de Opfordringer, der i 1929 paa Inva-
lodeforsikringsraadets Foranstaltning ud-
sendtes gennem Statsministeriet og Justits-
ministeriet for at skaffe Invalider Beskæf-
tigelse i Stats- og kommunale Institutioner
eller Tilladelse til Gadehandel, Bladhandel,
Skopudsning paa offentlige Steder m. v.

Ud fra disse Betragtninger har man

derfor foreslaaet optaget en Bestemmelse i
Lovens § 41, svarende til Folkeforsikrings-
lovens § 60, Stk. 5, idet man som allerede
anført alene tager Sigte paa svært beska-
dige Invalider, det vil i denne Forbindelse
sige Invalider med en Erhvervsindskræn-
ning paa 50 pCt. eller derover.

De med en saadan Virksomhed for
Nævnet forbundne Udgifter kan ikke be-
regnes, men det er en Forudsætning, at
det i det væsentlige vil dreje sig om
Rejseudgifter ved personlige Henvendelser
til Institutioner og private Arbejdsgivere
angaaende nærmere Aftaler og Undersøgelser
med Henblik paa Invalidernes Anbringelse
i egnede Pladser.